

□□□□□□□□ ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டங்களை பிராந்திய, சாதி, மத அடிப்படையில் பிரித்து வகைக்கப்பட்டிருக்கும் தன்னுடைய இராணுவ பலம் ஒன்றை மட்டுமே கொண்டு நசுக்குவது இயலாத ஒன்றாக மாறி வந்தது. வீழ்ந்து வரும் மக்களின் வாழ்நிலை, எதிர்ப்புணர்வின் பரேலகையாய் சீற்றம் கொண்டன. சீர்திருத்தங்களை வழங்கி எதிர்ப்புணர்வினை மழுங்கடிக் கும் உபாயம் கிட அதிக நாள் அரசுக்குக் கை கொடுக்கவில்லை.

எண்ணற்ற சமீப-க சீர்திருத்த மற்றும் மதரீதியான அமைப்புகள் ஏகாதிபத்தியத்தால் ஊக்கம் கொடுக்கப்பட்டன. நில உடமை மற்றும் தரகு மாதலாளிய வர்க்கத்திலிருந்து உதித்து வந்த ராஜாராம் மோகன் ராய், ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர், பங்கிம் சந்திர சட்டர்ஜி, சய்யத் அகமது அலி, அமீர் அலி போன்றோரின் தலமையிலான சீர்திருத்த அமைப்புகள் இவர்களுக்குப் போதுமானதாக இல்லை. "அரசியல் நிறுவனம்" என்ற வறநிடம் நிரப்பப்பட வேண்டிய ஒன்றாக இருந்தது.

1838இல் வங்கத்தில் தோன்றிய வங்க நில உடமையாளர் சங்கமும், அதைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட பிரிட்டிஷ் இந்தியச் சங்கமும், "அரசியல் நிறுவனம்" என்ற வரையறுப்புக்கு உட்பட்டவை எனலாம். வள்ளையனின் மூதல் விசுவாச அமைப்புகளாகத் தோன்றிய இவ்வமைப்புகள் 1851இல் ஒன்றாக இணைந்தன. இதே போன்ற சங்கங்கள் சின்னை, பம்பாய் போன்ற பல வேறு நகரங்களில் நிறுவப்பட்டன. ஆட்சியாளர்கள் மீது நல்லெண்ணம், நீதியுணர்வு, விசுவாசம் ஆகியவற்றை மக்கள் கொள்வது, "மாட்சிமை பொருந்திய" வசிராய், கவர்னர்கள் போன்றோரிடம் கோரிக்கை மனு கொடுத்துத் தங்கள் குறைகளைத் தெரிவிப்பதற்கு மக்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பது இச்சங்கங்களின் நோக்கம். அப்போது கலகெட்டாக இருந்தவரும், பிறகாலத்தில் காங்கிரசுத் தலைவருமான தாதாபாய் நவ்ரோஜி பம்பாய் சங்கத்தில் உறுப்பினர்.

அரசியல் தவேயை நிறைவு செய்ய உருவாக்கப்பட்ட இவ்வமைப்புகள் வள்ளையர்கள் எதிர்பார்த்தவாறு செயலாற்ற முடியவில்லை. அதேசமயம் கோரிக்கை மனு கொடுத்துத் தங்கள் வாழ்வை முன்னேற்றிக் கொள்ள மக்களும் தயாராக இல்லை. இதே காலகட்டத்தில் பயங்கரப் பஞ்சமாக உருவெடுத்த பொருளாதாரத் துயரங்கள் மக்கள் கலகங்களாய் வடிவெடுத்தன. இந்த மக்கள் கலகங்கள் எப்படியிருக்கும், அதன் தன்மை என்ன என்பதை அப்போது நாடு முழுவதும் இருந்து வந்த மூப்பதாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட நிறுபர்களின் தகவல்களை குறிப்புகளை வெட்டர்பரன் ஆதாரமாகக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள் :

Written by

Friday, 05 September 2008 13:39 -

"இப்போது உள்ள நிலமையில் நிராசயைற்ற இந்த ஏழமைக்கள் பட்டினி கிடந்து சாக வணேட்டியதாகும் என்று திகில் கொண்டு "ஏதாவது" சய்ய வணேட்டும் என விழவைதயையே அக்கூறிப்புகள் எல்லாம் காட்டின... அந்த "ஏதாவது" என்பது "வன்முறையை!" பழயை வாள்களையையும், ஈட்டிகளையையும், தீக்கூச்சி, வடுபித்துப்பாக்கிகளும் ரகசியமாகப் பதுக்கி வகைக்கப்பட்டிருந்ததயையும், தவேப்படும்போது தயாராக இருக்கும் என்பதயையும் எண்ணற்ற கூறிப்புகள் காட்டின."(மறேப்பி புத்தகம், பக்: 80)

நரூக்கடியான இந்நரேத்தில் தான் ஹியிமும், அவனுடயை இந்திய ஆலோசகர்களும் ஊக்கமாக இவ்விசயங்களில் தலையிட்டனர். எதிர்வரும் ஆபத்தின் தன்மயைத் துல்லியமாக ஹியிம் உணர்ந்திருந்தான். "மிகப் பயங்கரமானதொரு புரட்சியின் பரூத்த அபாயத்தில் நாம் உண்மயைக்கவலே இருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றி அப்போதே அல்லது இப்போதே எனக்கு எள்ளவும் சந்தகேம் ஏற்பட்டதில்லை" என ஆட்சியாளர்களை எச்சரித்த ஹியிம் சய்ய வணேட்டியது என்ன என்பதயையும் மிகத் தெளிவாகக் கூறினான்.

"இந்திய மக்களிடயை அதிருப்தியுற்றவர்கள் 1857ஆம் ஆண்டு நடபெற்ற சூதந்திரப் போரினகை காட்டிலும் தீவிரமான ஒரு எழுச்சியில் பிரிட்டனுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுவார்கள் என, எனக்கு நம்பகமான தகவல் கிடைத்ததுள்ளது. இது பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இந்தியாவில் நீடிப்பதற்கு மிகப் பரூம் அச்சுறுத்தலாகும். இப்படிப்பட்ட சமீபநிலயை இல்லாதொழிக்க வணேட்டுமானால் பிரிட்டனுக்குப் பாதுகாப்பு வால்வைப் (கூச்சுஞ்சுஞ்சுத்ருங்ஸ்டுதிஞ்சு) போல சய்யல்படக்கூடிய இந்தியமலே தட்டு வரக்கங்களபை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரு அரசியல் அமைப்பை உருவாக்குவது மிகமிக அவசியம்."

தன் திட்டத்தசை சய்யல்படுத்த ஹியிம், தரேந்த அரசியல் வாதியான வசிராய் டப்பரின் பிரபுவசை சந்தித்தான். இவர்கள் சந்திப்பின் எதிரொலியாய் பிறப்பெடுத்த காங்கிரசின் கதயை அதன் முதல் தலைவன் டபிளயி.சி. பானர்ஜி தன்னுடயை "இந்திய அரசியலின் அறிமுகம்" என்ற நூலில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

"டப்பரின் பிரபு இவ்விசயத்தில் மிகுந்த அக்கறை காட்டினார். சிறிது காலம் சிந்தித்த பிறகு அவர் ஹியிமனை அழைத்தார். ஹியிமின் திட்டத்தால் பயனதேயும் இராது என்பதே தம்கரூத்து என்று கூறினார். இங்கிலாந்தில் அரசியின் எதிர்க்கட்சி ஆற்றும் பணியை இந்நாட்டில் ஆற்றக் கூடிய கூழுக்கள் ஏதுமில்லை... இந்திய அரசியல் வாதிகள் வருடத்துக்கொரு முறை கூட்டி, "நிர்வாகத்தில் எவ்விதக் கூறகைகள் உள்ளன; அவற்றதை

Written by

Friday, 05 September 2008 13:39 -

திரும்பி வந்தது என 'என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும் என்ற அவர், தம் கருத்துப்படி கட்டிக் கட்டித் திறகு அங்குள்ள கவர்னர்கள் தலமை வகிக்கக் கட்டாது என்றும், ஏனெனில் கவர்னர்க்கு முன்னிலையில் மக்கள் மனம்விட்டுப் பச்சைமாட்டார்கள் என்றும் உரையாற்றினார். டப்டரின பிரபுவின் யோசனை திரு. ஹியம்முக்கும் திருப்தி தந்தது...."

ஏகாதிபத்திய எஜமானர்களிடம் சோரம் போய்ப் பெற்றெடுக்கப்பட்ட காங்கிரசு இவ்வாறுதான் இந்திய அரசியல் மடையில் அரங்கேறியது. தாராள குணம் படாத ஏகாதிபத்தியத்தின் பாரம்பரியக் கொள்கை இங்கே தளையாக்கித்தலலவா? "வன்முறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு புரட்சிகர நிலைமைக்கு" எதிரான ஒரு கருவியாக "தேசிய காங்கிரசு செயல்பட வேண்டும். அதிகார வட்டத்தின் இந்நோக்கம் ஏதோ பிறகாலத்தில் ஏற்பட்ட ஒன்று அல்ல; ஏகாதிபத்தியத்தின் தொடக்க காலத்திலேயே ஏற்பட்ட ஒன்று. கீழ்க்கண்ட மறைக்கோள் இதனை மிகத் தளையாக நிரூபிக்கின்றது:

"1857க்குப்பின், அதாவது காங்கிரசுத் தோற்றத்துக்கு முந்தைய சில ஆண்டுகள் மிக மிக அபாயகரமானவை. வரவிருந்த அபாயத்தை உணர்ந்து அதை தடுக்க முயன்றவர் ஆங்கில அதிகாரிகளில் ஒருவரான ஹியம் ... ஒரு அகில இந்திய அமைப்புகளான காலம் முற்றிலும் கனிந்திருந்தது. ஒரு விவசாய எழுச்சி படித்த வகுப்பாரின் அனுதாபத்தையும், ஆதரவையும் பெற்றிருக்கலாம். அதனிடத்தில் புதிய பாரதத்தைப் படப்பதற்குப் புதிதாய்த் தோன்றிய வகுப்பினர்க்கு அது ஒரு தேசிய மடையை அளித்தது. வன்முறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு புரட்சிகரமான நிலைமை மீண்டும் தோற்றுவிக்கப்படுவதை காலப்போக்கில் தடுத்து தடுத்து என்பதால் எல்லாம் நன்மைக்கே எனக் கொள்ளவேண்டும்." (ஆண்ட்ரூஸ், முகர்ஜி; "இந்தியாவில் காங்கிரசுத் தோற்றுமும், வளர்ச்சியும்" பக். 1289)

1885ஆம் ஆண்டு பிசம்பர் 28ம் நாள் சரியாகப் பன்னிரண்டு மணிக் கு ஹியம்மால் துவக்கி வகைக்கப்பட்ட காங்கிரசு, ஏகாதிபத்தியத்தைத் தடுக்கியறியும் வன்முறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமீப நிலையைத் தடுக்கும் கடியமாகவும், விவசாயப் புரட்சியை ஒழித்துக் கட்டும் வாளாகவும் செயல்படத் துவங்கியது என்பதே உண்மை. தாதாபாய் நவ்ரோஜி, திலகர், கோகலே, காந்தி, நேரு, சும்பாஷ் போஸ் எவருடைய தலமையின் கீழும் காங்கிரசு மக்கள் போராட்டங்களதைத் தடுத்து ஏகாதிபத்திய எஜமானர்க்குச் சவேசெய்யும் நாயாகவே செயல்பட்டுள்ளது. மக்களைச் சாதி, மத அடிப்படையில் பிரித்து மோதவிட்டுத் தன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வறோ சில அபிவருடிக் கட்சிகளும் தவேப்பட்டன. 1901இல் முசுலீம் லீக் கும் 1918ல் இந்து மகாசபையும் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.